UNUTMAYINIZ! AFACAN

PERŞEMBE 13 EYLÛL 1934 No. 101

8 Büyük Sahife 3 Kuruş

Perşembe Günleri Çıkar. Türkiyede Çocuklara Mahsus Biricik Büyük Eğlence Gazetesi

AFACAN

BAŞ SÖZ

Üç yaşımıza basarken

Ey, bana taş çıkartacak kadar akıllı olan Afacanlar!.. Yüzünüzü görmediğim ve sizinle konuşmadığım halde, hepinizi gözümün önünde canlandırıyor ve şimdi sizinle tanışmış gibi oluyorum. Evet; şimdi sizi sinema seyreder gibi görüyorum: Kurnaz, akıllı, çalışkan, uslu, sebatçı, doğru sözlü, kahraman, yurdunu sever, terbiyeli bir sürü arkadaş... Kimi kumral, kimi esmer, kimi saz benizli, kimi sarışın, kimi zayıf ve kimi şişman..

Sonra ikinci parti olarak tenbeller, yaramazlar, korkaklar, oburlar, mektepten kaçanlar da var.. Dile kolay; tamam: On beş bin kişi... Aşağı yukarı bir ordu.. Hem öyle bir ordu ki, neferlerinin hepsi güzel, hepsi sevimli, cana yakın ve afacan!..

Ey okuyucu arkadaşlar!.. Bunlar sizsiniz!... Şimdi gelelim meseleye: Bugün (Afacan) tamam üç yaşına basıyor. İki senedenberi size beş binden fazla resim, bir okadar hikâye, birkaç yüz manzume ve roman verdi!.. Çünkü: Siz onu her yaşta aradınız, aldınız, okudunuz!... Şimdi bu, yüz birinci sayımızla, üçüncü senenin kapısından girerken, hepinize şu müjdeyi veriyorum: Bu yıl Afacan gazetesi daha eğlenceli daha güzel çıkacaktır. Kaç aydanberi çalışıyoruz. Öyle resimler hazırladık ki, görseniz gözleriniz kamaşır.. Öyle karikatürler yaptırdık ki ağzınızın suyu akar.. Öyle romanlar yazdık ki, okurken meraktan, sevinçten, kahkahadan kabınıza sığamazsınız!.. Hele bilmece ve müsabaka hediyeleri.. Neler var, neler: Kitap, kalem, şeker, oyuncak, abone, hokka takımları, çantalar, fotoğraflar... Üst tarafını söylemem; hele bir parça merakta kalınız!...

Bunların arasında bedava sinema ve müsamereler de var... Velhasılı arkadaşlar!.. Bu yıl çok neş'eli ve kârlı geçecek!.. Biliyorum, hepiniz «Yaşasın Afacan!» diye bağırıyorsunuz. Siz de çok yaşayın, sevgili okuyucularım!..

Afacan

Şişko — Afacan!!. ne olursun benide al da, denizin dibini beraber seyredelim..

Afacan — Benim balıklara yem olmağa vaktim yok Şişko!. Seni aldıktan sanra haydi dalmasına çabuk dalarız amma sonra nasıl cıkarız.

ŞİİRLER

Afacan ile Şişko

Afacan

Hey şişko!.. Kalk, uyuma,
Tembellik etme böyle!..
Bu yıl ne yapacaksın
Çocuklar için söyle ?..

Şişko

Ah, sorma. Hiç durmadan
Keyif çatacağım ben:
Çocukları güldürüp,
Göbek atacağım ben!..

Afacan

Âlâ!.. Göbek atarak
Her tarafta gezersin!..
Sen cambazhanedeki
Ayılara benzersin!..

Şişko

Yine beni kızdırma,
Söylenme abuk sabuk!..
Ayı senin babandır
Defol karşımdan çabuk!..

— Senin cebinde her zaman bir kaç armut görüyorum.

— Ne yapayım her zaman Şişkoyu karşımda göremezsem onları cebimden çıkarıp bakıyorum.

— Baban bugün annene para vermedi değil mi?

— Nereden anladın Afacan..

— Para vermiş olsaydı annen sinemaya giderdi, sen de onun iskarpinlerini giyip sokağa çıkamazdın.

— Annem bugün saçlarımı kestirmek için beni berbere götürecek.

— Keşke benide götürse..

— Ne diye götürsn..

— Saçlarımı uzattırmak için!..

Üçüncü sene marşı

Tam üç yaşına bastı bugün işte Afacan,
Bu işte Faruk Beydir yine kapıyı açan!...
Bak, ne güzel gazete!.. Dayanır mı buna can!..
Bu gazete her yerde itibarlı, sayılı,
Dilerim mut'u olsun bugün üçüncü yılı!..

Üçüncü sene marşı

"Afacan,, sıvamıştır paçalarını gene,
Size ne eğlenceler hazırladı bu sene!...
Kim alırsa şaşacak gazeteyi eline,
Bu gazete her yerde itibarlı, sayılı,
Dilerim mutlu olsun onun üçüncü yılı!..

YURT YAPRAĞI

Mehmet Çavuş — Merhaba, köylü dayı!... İşte elimde silâh, yüreğimde yurt duygusu, askerlik yapıyorum!.

Köylü dayı — Merhaba, Mehmet Çavuş!.. Ben de karşımda tarlalar, yüreğimde yurt sevgisi çiftçilik ediyorum!.

Mehmet Çavuş— Ben, yurda düşman girmesin, diye, hudu nöbet bekliyorum. Evinizde rahat rahat oturabilirsiniz!

Köylü — Ben de senin düşmana ayak bastırmadığın toprakta yaşıyorum. Ektiğim buğdayla ekmek yoğurup göndereceğim. Hudutta rahat rahat yersiniz!

Mehmet Çavuş —Benim, yurda, millete hizmetim çok büyüktür, çünkü! Ben olmazsam, yurdu düşman alır!.

Köylü Dayı — Doğru senin emeğin kıymetlidir. Fakat ben de olmazsam, millet aç kalır!.

Mehmet Çavuş — Yaşa, köylü dayı! Yaşa ki, sen toprağı ekip çift sürdükçe, milletin karnı doysun!.

Köylü Dayı — Sen de varol. Mehmet onbaşı!. Elinde tüfenk yurdu bekledikçe, evimizde, yurdumuzda rahat edelim.

Mehmet Onbaşı — Öyleyse, Köylü dayi! Afacanın sevgili okuyucularına söyle ki senin gibi çiftçi olsunlar!..

Köylü Dayı — Peki söyleyeyim ve diyeceğim ki: Önce Mehmet Çavuş gibi asker olun, sonra sulh zamanı san'atınızın, işinizin başında benim gibi yurda hizmet edin!..

Mehmet çavuş — Evet söyle ve de ki. "askerlik çok tatlı, çok meraklı ve ayni zamanda çok şerefli bir vazifedir. Sen her ne kadar, gençliğinde silâh taşıyıp bu vazifeyi yaptınsa da, yine bir kere anlatayım; bak askerliğin ne iyilikleri var..

Köylü dayı — Anlat bakalım, oğul!.. Beni karabaht saltanat devri asker yapmıştı. Fakat sana ne mutlu ki, Cümhuriyet ordusunun askerisin. Anlat, bakayım?..

Mehmet çavuş — Askerliğin faydaları var. Önce erken yatar, erken kalkarsın, vücudun dinç olur. Sonra bize en kuvvetli yemekleri veriyorlar, benzimize kan geldi.. Baştaki zabitlerimiz hepimize baba muamelesi yapıyorlar.. Bu yüzden gayretimiz bir kat daha artıyor..

Köylü dayı — Öyle mi?.. Var olsun genç Türk zabitleri, değerli Türk kumandanları...

Mehmet çavuş — Daha var, köylü dayı: Yazın sırtımıza keten esvaplar verirler, serin serin dolaşırız. Kış geldi mi, kalın ceketlerimizi giyip ısınırız. Ayakkaplarımız sağlam, kaputlarımız kalın.. Hele kışlalarımız hamam gibi..

Köylü dayı — Yaşasın... Demek ki, orduya Cümhuriyet devrinde iyi bakılıyor. Aaaaaah!.. Evlât, eski padişahlar bizim askerlik zamanımızda zavallı neferleri hiç gözetmezlerdi. Yazın aç kalırdık, kış geldi mi soğukta titrer, yakacak ot ocak bulamazdık.. Başta yok, ayakta yok.. Kuru ekmeği yutar, kıvrılırdık. O ne sefaletti. sen bilmezsin!

Mehmet Çavuş — O devir geçti, babacığım!. Gözümüz aydın, gönlümüz şenlik oldu. Şimdi anasının babasının evinden çıkıp, hasta, kansız ve dermansız olarak asker ocağına gelenler, billâhi burada canlanıyor, karnını doyuruyor, rahat ediyor ve arslan yavrusu kesiliyor. Hatta bu yüzden tezkeresini bırakıp, büsbütün askerlikte kalanların sayısını artık Allah bilir...

Köylü dayı—Ne diyorsun, be evlât!..Doğrusu iftiharımdan başım göklere değiyor.. Bizim zamanımızda hiç birimiz askere gitmek istemezdik, çünkü orada rahat etmek, bilgi kapmak değil, ezilir, sefil olurduk.

Mehmet çavuş — Baba!.. Kışlalarımız ayni zemanda birer mektep oldu, köyümüzden cahil geldik, burada yeni harfleri öğrendik.. Okur, yazar olduk..

Köylü dayı — Öyle ise, yaşasın ordu!.. Oğul; Benim bile bu yaşta yeniden asker olacağım geldi!..

AY TAKVİMİ

Her zaman alay olmaz. İnsanın ay - gün bilgisi de olmalı. Önce size mevsimlerin ne kadar hüküm sürdüğünü söyliyelim. Sonra da aylara geçeriz.

Kış: 21 İkinci kânunda başlar. 89 gün 30 dakika sürer.

İlkbahar: 21 Martta başlar. 92 gün, 19 saat ve 59 dakika sürer.

Yaz: 21 Haziranda başlar. 93 gü, 14 saat ve 45 dakika sürer.

Sonbahar: 21 Eylülde başlar. 89 gün, 18 saat ve 49 dakika sürer.

Şu hesapça bütün yıl 365 gün, 5 saat, 49 dakikadır.

— EYLÛL —

Şimdi, bir bütün seneyi öğrendikten sonra, aylara başlıyalım: Bulunduğumuz ay (Eylül) dür. Bu ayda yazın son günlerini yaşarız. Sıcaklar hızını almış, güneş kavrucu değildir. Ekseriya on beşinden sonra deniz banyolarına veda ederiz. Çünkü: Sular serinlemeğe başlamıştır.

Yemişler: Eylûl yemişlerinin başlıcası, hiç şüphesizdir ki, üzümdür. Üzüm dünyanın en kuvvetli bir yemişidir. Bir bağa girip istediğiniz kadar, kilolarla yiyiniz, zararı yok, bilâkis faydası vardır.

Eylûl sonlarında (Bağbozumu) olur. Buda: Bağlarda son mahsullerin bittiği bir devirdir.

Eylûlde kavun ve karpuzun artık son turfandalarını yeriz. Birinciteşrine doğru onlar da tükenir.

Leylekler, Kırlangıçlar hicret edip, daha sıcak memleketlere akın ederler.

Fakat, eylûlün en büyük sevinci şudur:

Artık mekteplerin açılma zamanı yaklaşmıştır. Çocuklar sabırsızlıkla bugünü beklerler.

YAŞASIN SPOR

Geçen hafta zarfında memleketimizin dört bir bucağında yapılan ve önümüzdeki hafta içinde yapılacak olan, spor temaslarına ait son haberler.

Istanbulda

1—*Deniz yarışları:* Cuma günü Moda deniz hamamlarında yapılan yüzme şampiyona musabakalarında takımların aldıkları puvanlar şunlardır: Beykoz 111 puvanla birinci, Galatasaray 81 puvanla ikinci, Fenerbahçe 60 puvanla üçüncü olmuşlardır.

2 — *Vefa - Kumkapı ikiye ayrıldı:* Şimdiye kadar beraber çalışan Vefa - Kumkapı kulübü bu hafta yaptıkları yeni bir kongrede ikiye ayrılarak ayrı ayrı çalışmağa karar vermişlerdir.

3 — *Galatasaraylıların Marmara seyahatı:* Galataraylı kürekçiler gelecek ay içinde bir Marmara seyahati yapacaklardır. Bunun için şimdiden antrenemanlara başlamışlardır.

4 — *Lik maçları yakında başlıyor:* Yeni senenin Lik maçlarına önümüzdeki Teşrinievvel ayı içinde başlanacaktır. Bütün takımlarda bir faaliyet görülmektedir. Galatasarayın yeni antrenörü Viyanadan gelmiştir.

5 — *Balkan Olimpiyatları nihayetlendi:* Zağrep şehrinde yapılan 5 inci Balkan olimpiyatları musabakasında Türkiye takımı 32 puvanla 5 inciliği kazanmıştır. Aldığımız bu netice geçen senekinden çok aşağıdır.

Ankarada

1 — *İst. Sporun Ankarada yaptığı maçlar:* Şehrimizin kıymetli takımlarından İst. Spor geçen hafta Ankaraya gitmiş ve orada iki maç yapmıştır. İlk maçta Altınorduyu3—2yenen İst. Spor ikinci maçta Ankara Gücüne 4—1 yenilmiştir.

Bursada

1 — *Beşiktaş Bursada:* İstanbul şampiyonu Beşiktaş takımı geçen hafta Bursaya gitmiş ve orada San'atkârlar takımile dostane bir maç yapmıştır. Bursalılar Beşiktaşa 4—1 mağlûp olmuşlarsa da atletizm musabakalarını kazanmışlardır.

İzmirde

1 — *Balıkesirliler Altaya yenildi:* Geçenlerde İzmirin Altay takımı Balıkesir takımına 3—2 yenllmiştir. Bu sefer Balıkesirliler İzmire gelmişler ve Altayla yaptıkları ikinci maçta 4 — 2 mağlûp olmuşlardır.

2 — *Türkiye yelken şampiyonluğu İzmire nasip oldu:* İstanbulda yapılan Türkiye yelken yarışı musabakalarında İzmirli Refik Bey şampiyonluğu İstanbuldan alarak İzmire götürmüştür.

Trabzonda

1 — *Şilt şampiyonluğu:* İdman ocağı takımı lik şampiyonluğunu kazandığı gibi bu senenin şilt şampiyonluğunu kazanmıştır.

1 — Kral Afacanla Topuzdan o kadar memnun olmuştu ki onları yanına aldı ve Saray bahçesini gezdirmek için beraberce çıktılar:

— Sizden çok memnun oldum, size Hebeşistanımızın her yerini gezdireceğim. Eğer daha memnun kalacak olursam ikinizi de başkâhinin yanına vereceğim.. Diyordu

Sahiden Kralın yanında bir kâhin yani sihirbaz vardı. Afrikalılar böyle büyülere, tılsımlara hâlâ inanırlar ve istikbali onların fallarile anlamak isterler.

2 — Afacanla Topuz bahçede bir kütük bir de tahta görmüşlerdi. Hemen tahtayı kütüğün üetüne koyarak bir tahtaravalli yapmışlar, Topuz bir tarafa Afacan bir tarafa geçmişti. Oooh! ne güzel sallanıyorlardı.

Böyle bir oyun görmiyen kıral o kadar hoşlanmış, o kadar hoşlonmıştı ki onlara :

— Ben de bir tarafa oturup sallanayım?.

Dedi.

3 — Fakat ağırdı. Afacanla Topuz bir tbrafa kıral bir tarafa geçti. Güzel güzel sallanmaya başladılar. Topuzun elinde Dikkulağın ipi vardı. Dikkulak birdenbirn karşıdan acayip bir hayvanın geldiğini gördü. Şimdiye kadar böyle çizgili, bıyıklı bir hayvanı hiç te görmemişti. Tuhafına gitti ve bakmaya başladı. Kulaklarını dikti. Bu ne cins bir hayvan olabilirdi acaba?..

Şen Fıkralar

Döner kebabı

Şişko sordu:

— Dünya niçin güneşin etrafında döner ?..

Zeki ve alaycı Afacan bir kahkaha attı:

— Düşün bir kere: Ahçı döner kebabını durmadan çevirmezse, bir tarafı yanar. Üst tarafını sen bul!...

Hesap

Ağabeyisi küçük Topaça sordu:

— Şimdi elimde on ceviz var, sekizini ben aldım, ikisini de sana verdim. Bu nasıl bir hesap oldu!...

Topaç boynunu büktü:

— Haksız bir hesap!...

Temizlik kıralı

Annesi küçük (Topaça) sordu:

— Aman, bu ne hal?..Ellerini nerede bu kadar kirlettin?..

Küçük Topaç cevup verdi:

— Yüzümü yıkarken oldu!..

Ölen kim!..

Bir cenaze geçiyordu. Afacan Şişkoya sordu:

— Acaba ölen kim?...

— Şişko güldü:

— Tabutun içindeki !...

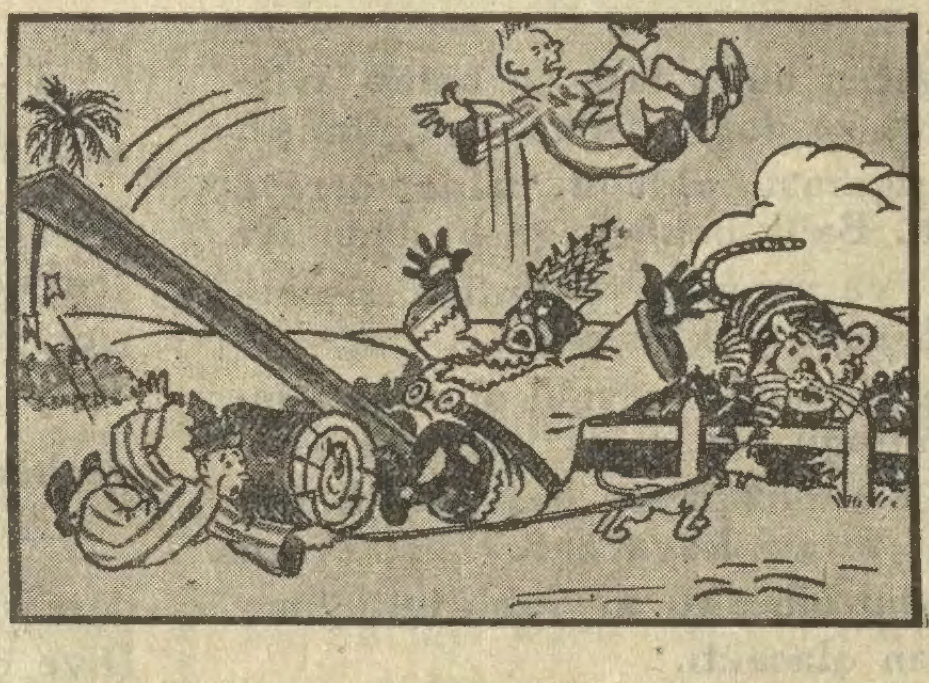

4 — Bu, kaplandı çocuklar!.. Hem de müthiş bir kaplan.. Dikkulak sanki bir iş yapacakmış gibi birdenbire kaplanın üstüne atıldı. İpi Topuzun elinde duruyordu. Topuz sıkı sıkı tuttuğu bu iple çekildiğini duyunca ona daha fazla sarıldı. Fakat sarılmasile beraber tahtaravalin üstünden yuvarlanması bir oldu.

Kıral ne oluyor diye gözlerini dört açmıştı.

5 — Fakat tuhafa bakın ki Topuz düşer düşmez kıral o kadar kiloluk vücudile pek ağır bastı. Tahtada oturduğu uç birden bire tak!.. Etti. Ve tak! etmesile beraber Afacanın da havaya bir gülle gibi fırlaması bir olduu. Eğer bir obüs topunda Afacan mermi olsaydı namlıdan da ancak bu kadar sür'atle ve kuvvetle fırlayabilirdi.

6— Fakat tesadüfe bakın ki Afacan tam bahçe parmaklığının üstüne düşmüş ve o sırada da Kaplanın başının üstüne oturuvermişti. Oooh!.. Afacan sahiden şimdi bir mermi vazifesini görmüştü. Kaplanın başı ezilmişti. Şimdi kıral da,Topuz da seviniyorlardı. Gelin de Afacanın korkusunu bir hesaplayın..

— Deyamı var —

FIKRALAR

Korkak Yahudi

Yasef asker olmuştu. Zabiti onu, gözlü olarak göndermişti. İlerideki yolları görecek ve dönüp zabitine haber ulaştıracaktı. Gitti, gelmez.. gitti gelmez,. beklediler, beklediler.. nihayet terkan içinde göründü.. zabit sor du:

— Söyle, bakalım: yoldan asker geçer mi?...

Yasef gözleri korkudan faltaşı gibi, açılmış bir halde:

— Efendim, dedi, topçu ge çer, suvari geçer, otombil geçer. Ve lâkin piyade geçemez!..

— Neden?...

— Yolda iri bir köpek var, saldırıyor!...

Tembel

Baba — Oğlum!... Sana imtihandan sonra, bir bisiklet alacağımı söylemiştim. Şimdi söyle bakalım, bütün sene nelere çalıştın?..

Tembel çocuk — Alacağın biklete nasıl binilir ona çalıştım.

Büyüyünce askerlik en mes'ut zamanımdır,
Ben vatanı severim, vatan benim canımdır!...
Uğrunda feda olan benim temiz kanımdır,
Ben vatanı severim, vatan benim canımdır!

Evet!.. Büyüdüğüm gün, ben askere giderim,
Hudutta, siper gibi, hep göğsümü gererim.
İyi savaş yaparsam muradıma ererim,
Ben vatanı seversem, vatan benim canımdır!..

Cennet gibi güzeldir, kim sevmez ki bu yurdu,
Ben bu ilde büyüdüm, bu yurt beni doğurdu,
Bu uğurda atalar aslanca karşı durdu,
Ben yurdumu severim, yurdum benim canımdır!..

Bakarım: göz dikmesin ona sakın bir düşman,
Ellerimizde tüfek, dikkat ederim aman!...
Geliniz bağıralım haydi hep bir ağızdan:
Ben yurdumu severim, yurdum benim canımdır!..

TÜRK ÇOCUĞU

FIKRALAR

Kekeme adam

Ahmet Bey oldukça kekemedir. Bir gün bir sofrada birkaç arkadaşile yemek yiyorlardı, arkadaşı kendi tabağına biraz tuz koydu ve Ahmet beye sordu:

—Sizin yemeğinizede tuz koyayım mı?...

Kekeme Ahmet Bey atıldı:

— Ko... ko.. ko . ko.. ko.. ko.. ma!...

Fakat iş işten geçmişti, demindenberi: "ko.. ko.. ko.. ko.. ko.. ma!...,, dediği için, yemek zehir gibi olmuştu.

Kavgacı

Annesi Küçük ve haşarı Tekini çağırdı:

— Bu halin ne?.. Yine kiminle kavga ettin?... Bak, işte gördün mü, sana yeni bir elbise almağa mecbur olacağım!..

Tekin cevap verdi:

— Anne!.. Sen kavga ettiğim çocuğu görsen, onun annesi de yeni bir çocuk almıya mecbur olacak!...

EĞLENCELİ YAPRAK

Bican Efendi Nasıl Balık Tutuyor?..

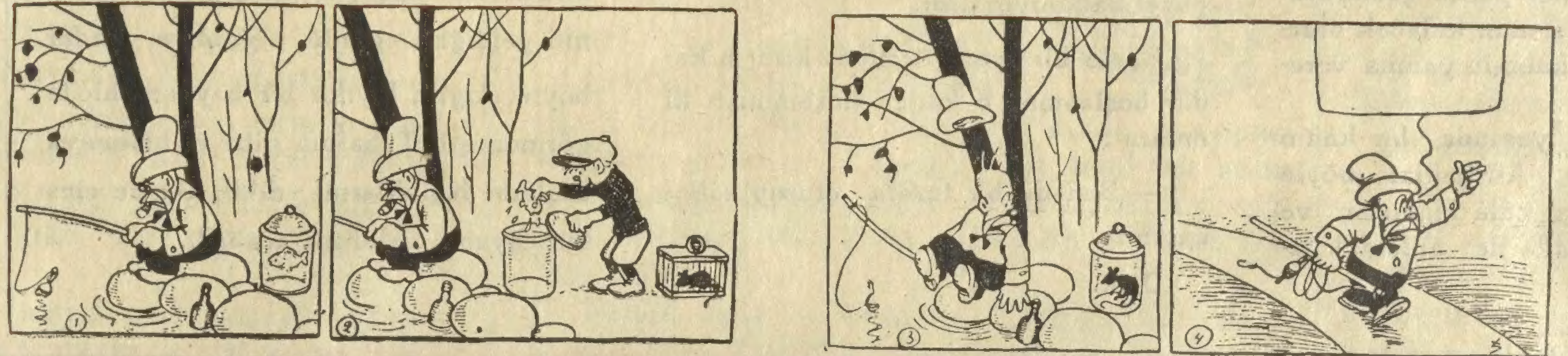

1 — Bican Efendi geçen hafta tatlı su balığı avlamak sevdasına düşmüş ve doğru Göksuya gitmişti. Oooh.. Ağzında koca sigarası olduğu halde dereye vardı. Oltasını suya attı. Balık beklemeğe başladı. Az sonra bir tanesini tuttu, ve yanında getirdiği şişenin içine koydu. Bunu canlı canlı saklıyacaktı.

2— Fakat Bican Efendi böyle meşgul olurken Afacan bir çocuk evinde tuttuğu bir fareyi kapanile getirerek onun arkasında bir muzipliğe başladı. Balığı şişeden çıkararak yerine fareyi koyacaktı. Eeh.. Bican Etendiye bu öyle bir oyun olacaktı ki Balık tuttuğuna da, tutacağına da pişman olacaktı.

3 — Bir dakika geçmemişti ki Bican Efendi arkasına döndüğü zaman bir de ne görsün? Balık diye şişenin içine koyduğu hayvan simsiyah bir fare şeklinde durmuyor mu? Şaşkınlıktan bir defa yerinden sıçradı ve şapkası havaya uçtu. Bu nasıl işti?.

4 — Hemen oltayı eline alarak şosenin yolunu tuttu ve kendi kendine:

— Eyvahlar olsan!. Eyvahlar olsun!.. Galiba bu dere sularının balıkları daima böyle fareli oluyor! Diye dövünüp buradan kaçıyordu.

Miki Fare Ne Düşünüyor?..

Nasıl vahşi?

Bizim Şişkoyu babası Avrupaya götürmüştü. Birgün Şişko kendi kendine hayvanat bahçesini gezmeğe gitti. Dönüşte babası sordu:

— Nasıl, hayvanların hepsini gördün mü?..

Şişko cevap verdi:

— Yalnız bir tanesini göremedim. Hâlâ meraktayım. Muhakkak çok vahşi ve yırtıcı bir hayvan olacak, çünkü her tarafta ilânlarla haber verilmişti.

Babası hayretle sordu:

— O hayvan nasıl şeymiş?..

— Bilmem ki babacığım.. Her tarafta (Yankesiciden kendinizi sakınınız!..) diye yazılıydı, bakındım, göremedim!..

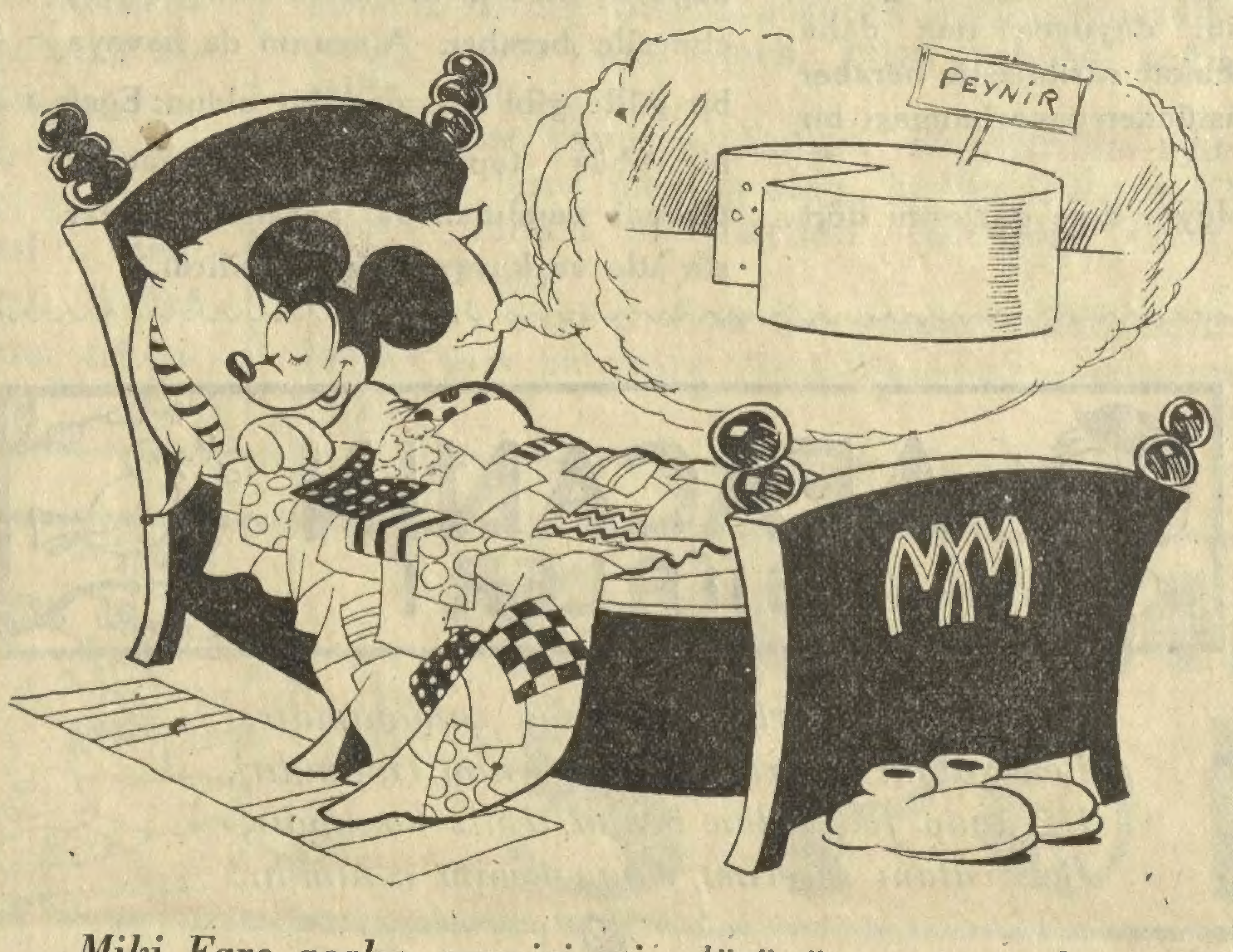

Miki Fare acaba peyniri mi düşünüyor zannedersiniz?.. Hayıııırrr, Miki Fare size başından geçecek olan yeni maceraları anlatacaktır. Onu düşünmektedir, bekleyiniz.

Eğer rahatsız

Madam Rebeka ölüyorken vasiyet etti:

— Beni Kuzguncuk mezarlığına gömün!...

Çok hasis olan kocası Mişonacı yol masrafını düşündü ve:

— Seni şimdi Balata gömelim. Eğer fazla rahatsız olursan Kuzguncuğa göndeririz!...

Çocuk Sesi

17 Eylûl Pazartesi günü altı renk içinde çıkacaktır. Dernek havadislerini alıp okuyunuz. ÇOCUK SESİ bütün afacanların biricik bilgi kaynağıdır.

EĞLENCELİ HİKÂYE

İHTİYARIN VASİYETİ

Size saltanat devrine ait gülünçlü bir masal anlatayım:

Ak sakallı bir ihtiyar, ölüm döşeğinde, oğlunu yanına çağırdı ve:

— Oğlum!.. dedi, işte ölüyorum.. Fakat senin istikbalini düşünmedim zannetme: sana miras olarak tamam üç bin altın bırakıyorum. Fakat bir vasiyetim var: bunun bin altınını keyfin istediği gibi harcet. Bin altını ihtiyat akçesi bir kenara ayır, son kalan bin altını da memleketteki en büyük eşkıyaya verki, artık bu parayı alıp haydutluktan, can yakmaktan vazgeçsin, insanlara bir hizmet ettiğin için benim de ruhum rahat kalsın!...

İhtiyar bu sözleri söyleyip dünyaya gözlerini kapadı. Üç bin altını cebine indiren oğlu babasının vasiyetini yerine getirmek için: önce bin altını güzelce harcetti, yedi, içti, safa sürdü. Gerideki bin altını, yine babasının dediği gibi, ihtiyat akçesi olarak bir kenara koydu. Şimdi, elinde kalan bin lirayı memleketin en büyük eşkıyasını bulup vermek kalıyordu. Şimdi Cumhuriyet devrinin jandarmaları Türk ülkesi hudutları içinde tek bir haydut bırakmamıştır. Milletin canı, malı selâmettedir. Fakat o zaman böyle değildi: Saltanat devri yurdun başına belâ olmuştu, padişahlar, saraylarında keyif çatmaktan, milletin halini sormaya vakıt bulamıyorlardı. Onun için haydutlar, hırsızlar, eşkıyalar çoğalmıştı. İşte ihtiyarın oğlu bu sayhasızların en büyüğünü, en insafsızını bulmak için Anadoluda seyyahata çıktı.

Gece, gündüz.. dere, tepe, düz gide gide nihayet Yozgatta (Gırtlak kesen) isminde, merhametsiz bir haydutun mağarasına ulaştı.

Korkunç herif bağırdı:

— Söyle, bire çocuk?.. Ne istiyorsun?..

Zavallı çocuk korkudan titreyerek:

— "Babam vasiyet etti. Siz en büyük haydutmuşsunuz. Bu parayı alıp bu işten vazgeçiniz!...„ dedi

Yozgatlı haydut (Gırtlak kesen) bu sözü duyunca derin derin düşündü ve nihayet:

— Oğlum!.. dedi, ben hırsızlık katillik ederek dünyamı berbat etmiş bir adamım. Şimdi babanın vasiyetini bozarak, ahretimi de kötüliyemem. Çünkü: en büyük eşkıya ben değilim, Sıvastaki (Kelle uçuran) dır. Var, git bu bin altını ona ver!...

Diyip, parayı almadı. Zavallı çocuk bu sefer Sıvasın yolunu tuttu. Bir ay yürüdükten sonra haydut başı (Kelle koparan) ın yanına varabildi. Öbürüne olduğu gibi, meseleyi onada anlattı. Herif yine derin derin düşünüp:

— Olmaz!.. diye bağırdı, en büyük haydut ben değilim, Konyada bir kadı vardır, işte hırsızın âlâsı odur. Git bin altını ona ver!...

Gördünüz mü zavallı çocuğun başına gelenleri?!... Şimdi ne yapsın?.. Çare yok, Konyaya gidecek.. Yine handan hana konaklıyarak, dağlarda geceliyerek yola düzüldü ve otuz iki dişe trampete çaldıran soğuk ve karlı bir kış günü Konyaya ulaşıp doğru kadıya gitti. Artık yol yürümekten canı çıkan çocuk bin altını kadının önüne atıp, meseleyi anlattı. Kadıda başladı düşünmeğe... Düşündü, düşündü ve nihayet:

— Evlâdım, dedi, sana acıyorum, baksana, aylardanberi dağdan dağa dolaşmaktan tabanların patlamış.. Fakat ben namuslu bir adamım, hiç bir parayı mukabilsiz almam. Gel, seninle havadan bir mukavele yapalım. Bak, şu pencereden gördüğün bütün dağlar, ovalar, bayırlar benim malımdır. Üstlerinde duran karları sana satmış olayım. Ona mukabil senden bu bin lirayı alırım!...

Çocuğun canına minnet.. Hemen razı oldu ve bir mukavele yapıp karları satın aldı, parayı verip gitti.. Fakat fırtına pek fazla olduğundan hemen İstanbula hareket edemedi, biraz handa misafir kaldı..

Aradan üç gün geçmişti ki, bir gün ansızın jandarmalar gelip çocuğu çalyaka mahkemeye, yani kadının önüne getirdiler. Kadı bağırdı:

— Sen ne Allahın belâsı adammışsın, nedir senin elinden çektiğim?...

Çocuk şaşırdı:

— Aman, efendim!.. Ben size ne yaptım?...

Kadı büsbütün kaşlarını çattı:

— Daha ne yapacaksın?.. Şu pencereden gördüğün dağlar, ovalar, bahçeler kimin malı?...

— Sizin malınız!...

— Peki.. Ya, üstündeki karlar?...

— Onlar da benim malım!..

— Madem ki öyledir, kaldır bu karları.. Benim topraklarımı boş bırak...

Neye uğradığını şaşıran çocuk başladı yalvarmağa:

— Aman, efendim!.. İnsaf ediniz, bu kilometrelerce toprağın üstünde karları ben nasıl taşıyabilirim? Ordular gelse, kürekle yine kaldıramazlar!...

Kadı biraz düşündü ve:

— Bak, rahmetli baban çok akıllımış, sana bin altında ihtiyat parası bırakmış.. Şimdi ya bu bin altınıda bana toprakların kirası olarak verirsin, yahut hapise girersin!...

Zavallı çocuk, Sıvastaki (Kelle koparan) ın: "o, benden daha hayduttur!..„ sözüne hak verip elindeki bin altını da kadıya uzatıp, Konyadan kaçtı.

İşte saltanat devrinde milleti soyan böyle cahil ve hırsız kadılar vardı.

Hikâyeci başı

AFACAN NE DİYOR?

AFACAN Ne Diyor:

1

Elmanın rengi aldır,
Arının yemi baldır!..
Hele şu Şişkoya bak,
Ne sersem, ne aptaldır!

2

Kuşu koydum kafese,
Herkes şaştı bu şese!.
İğrendim ben Şişkodan:
Bu ne göbek, ne ense!,

3

Çaldım gramofonu,
Şenlendirdim salonu!.
Bak: Şişkonun göbeği,
Andırır bir balonu!.

AFACAN

OYUNLAR

FİNCAN KİMDE?...

İşte size bütün odadakileri hayrete düşürecek bir oyun.. ismi: Fincan kimde?...

Nasıl oynanacak: Odada kaç kişi olursa olsun ziyanı yok. Ortaya bir fincan getirilecek bir çocuk dışarı çıkacak. Fincanı içeride kalan çocuklardan biri alıp cebine koyacak.

— Oldu!..

Diye, bağıracaklar.

Dışarıdaki çocuk içeriye girince, fincanın kimin cebinde olduğunu bilecek.

Kurnazlığın iç yüzü nedir:

Bu oyun başlamadan evvel, iki çocok biribirile gizlice sözleşecekler. Biri dışarı çıkacak, kim:

— Oldu!..

Diye bağırırsa, sözleştiği çocuk, fincanı ona verecek. Dışarı çıkan çocuk onun sesini iyice dinleyip kim olduğunu tanıyacak ve içeri girince onun ismini söyliyecek.

Bu oyun çok eğlencelidir. Her kes hayretler içinde kalır, meraktan aklı durur' Siz de bir kere oynayınız!..

ŞİŞKO NE DİYOR?

ŞİŞKO Ne Diyor?.

1

Lâmbayi koydum rafa,
Nur verdi her tarafa!.
Sen on para verirsen
Afacan başlar lâfa!...

2

Kalmadı, gidince yaz,
Erik, şeftali, kiraz!.
Bir lira bile versen
Afacan yine susmaz!.

3

Havada vardır bulut,
Otur, kavgayi unut!.
Gitti sepet kafalı,
Söylenme caddeyi tut!.

ŞİŞKO

İşidilmemiş en heyecanlı vak'alar

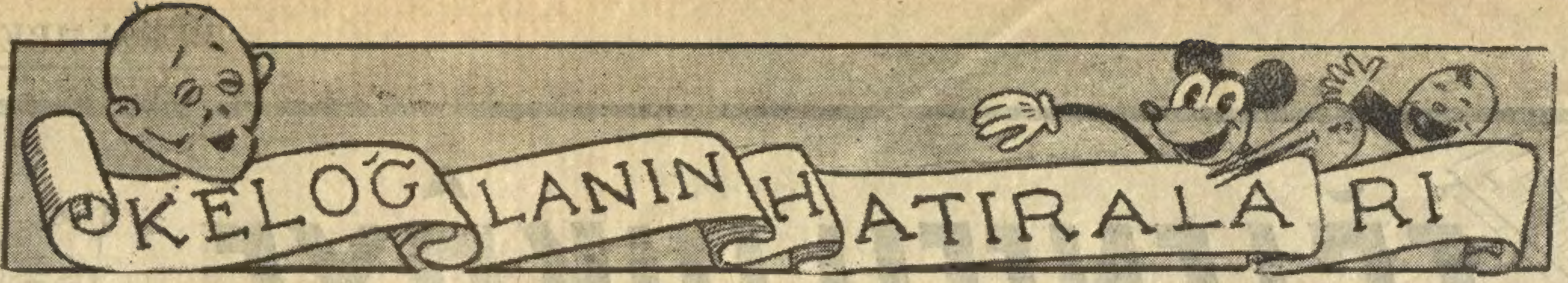

Gülünçlü Polis Romanı

KELOĞLAN POLİS HAFİYESİ :

Dirilen ölü

Keloğlanı hepiniz tanırsınız: Bir zamanlar maceralar peşinde dünyaları dolaşmış, akla, hayale sığmıyan işler yapmıştı: Bu, bir melek kadar güzel ve güler yüzlü, fakat şeytana taş çıkartacak derecede akıllı çocuk şimdi (Polis hafiyeliği) yapıyor. İstanbulun koskoca hırsızları bu bacak kadar çocuktan korkuyorlar. Buna sakın inanmamazlık etmeyin. Çünkü burada onun kazandığı muvaffakıyetleri yazacağız. O zaman hak verecek ve parmağınızı ısıracaksınız:

Dirilen Ölü

İki aydanberi Üsküdarda bir havadis dilden dile dolaşıyordu: Herkes korku ve dehşet içinde idi. Yolda iki ahbap buluştu mu bu meseleden bahsediyor, evlerde ihtiyar kadınlar bu işten konuşuyor hülâsa genç, yaşlı, kadın, erkek hep bu havadisten söz açıyorlardı; mesele nedir, biliyor musunuz: Karacaahmet mezarlığında bir ölü dirilmiş, her gece bembeyaz kefenile dolaşıyormuş...

Evet; korkunç bir şey: Kemik kafası, kemik parmakları, kemik ayakları, yani iskelet vücudiyle dolaşıyor, zaman zaman ağzından alev fışkırıyormuş.

Doğrusu hiç inanılacak şey değildi: Yirminci asırda bir ölünün dirilip mezarlıkta dolaşacağına, hele ağzından alev saçtığına kim papuç bırakır, kim kulak asar?!.. Fakat, Karacaahmet mezarlığına yakın evlerden birinde oturan (Kurşun Hasan) ın karısı gözlerile gördüğüne yemin ediyor, inanmıyanlar karşısında evlâtlarına, Allaha kasem edip halkı kandırmıya çalışıyordu.

(Kurşun Hasan) ın yanındaki evde koyun tüccarı Ramiz efendi oturuyordu. (Kurşun Hasan) görünüşte çarşıda esnaflık ediyorsa da, herkes onun halinden, bakışından, sözünden şüpheleniyordu. Sahiden korkunç bir adamdı: Uzun boylu, yanık yüzlü, dinç bir adamdı.

Ramiz efendiyle konuşuyorlardı:

— İnan ki, Ramiz efendi, çok korkunç, çok müthiş bir şey!..

— Haydi, oradan korkak.. Senin gözüne hayal görünmüş.. Hiç ölü dediğin mezarından kalkar da, insanlar gibi, dışarıda gezer mi?..

— Ramiz efendi!.. Sen uyuyorsun. Haydi, ben yanlış gördüm diyelim. Ya, karımın gördüğüne ne dersin?.. Zavallı kadıncağızı korkudan ödü patlamış.. Pencereden gece mezarlığa bakarken birdenbire düştü, bayıldı. Güç hal ile ayılttık.. Dili tutulmuştu. Nedense sonra meseleyi anlatabildi, hemen koşup pencereden baktım. Ne göreyim, hortlak kefenile dolaşmıyor mu?. Ben de sapsarı kesilmiştim...

Ramiz efendi Kurşun Hasanın sözünü kesti:

— Ben senin yerinde olsaydım, hemen dışarı çıkar, onun sırtındaki kefeni çeker alırdım. O zaman görürdün ki, o da senin gibi bir insandan başka kimse değildir. Bir insan, yani herkesi korkutmak istiyen bir haydut..

Ramiz efendi, oldukça tahsil görmüş bir adamdı. Hasan ise biraz cahildi ve fakat onun da içini bir şüphe kemiriyordu.

İki komşu bu meseleyi konuşa konuşa gece kahveden çıktılar. Yollar tenha ve ıssızdı. Yalnız uzaktan köpekler uluyordu. Sokağın dönemecinde ayrıldılar. Ramiz efendi biraz geride yürüyordu. Hasan hızlı hızlı ilerleyip evinin kapısını çaldı. Tam içeri girip kapısını örteceği sırada müthiş bir sada işitti, dışarıda bir adam sanki canevinden vurulmuş gibi bağırmış, sonra yine sesi, sadası kesilmişti.

. . . .

Ertesi günü Ramiz efendiyi mezarlık önünde ölü buldular.

— Devamı var —

Bir Afacanın Hatıra Defteri

Tefrika No. 24

XVII

Arslan Kafesinde

Doktor, canbazlık mevsimi daha başlamamakla beraber gelecek hafta buraya bir canbazhanenin geleceğini söyledi ve oraya gidebilmek için bana 50 kuruş verdi.

Doktor sevimli, güzel bir ağabey. Ben şimdi çok hızlı okuyorum. Çarçabuk okumağı öğrenmek için canbazhane ilânlarını gözden geçiriyorum. Bazen bundan dolayı geç kalıyorum, kıraat kitabının beni bu kadar alâkadar edebilmesine ımkân yoktu! Bir kaç gün evveline kadar manasını hiç bilmediğim (Akrubat) ve (Palyaço) gibi bazı uzun kelimeleri artık okuyabiliyorum, öyle zannediyorum ki, mektepte kıraat kitabı yerine canbazhane ilânları olsaydı, talebeler daha çabuk öğrenirlerdi. Bu hem canbazhane, hem de hayvanat sirki. İlânlarında şöyle yazıyordu:

(Çocuklar burada tabiat bilgisini öğrenebilir ve muhtelif hayvanları görebilirler; muallimlerin ve aile reislerinin çocukları bir gün serbest bırakmaları rica olunur.)

Bu gün tahtaya kalktım: Bir adedi diğer bir adede taksim edecektim; çocukların hepsi güldüler, muallim ise kaşlarını çatarak:

— Çetin, münasebetsiz hareketlerinden dolayı fena not alacaksın, dedi.

Tahtaya bakıncıya kadar ne olduğunu anlıyamadım. Acaba orada taksim yerine ne vardı?

Hortumile beraber kocaman, şişman bir fil!

Her halde ben tabiat bilgisini düşünmüştüm.

Babam perşembe günü iyi not getirmediğim takdirde, sirke gitmeğe müsaade etmiyeceğini söyledi. Ümit ederim ki o, bana para verir, zira doktorun verdiği 50 kuruşu Halilin çakısına kapattım; kendi çakımı ise Cemilin kocaman topu ile değiştim.

Babam eve döndüğü zaman bulduğu kırık dökük tamirinin kendisine 80 liradan fazlaya mal olduğunu söylüyor. Bu benim her zamanki talisizliğim. Evde birbir şey oldu mu daima ben kabahatlıyım. Eğer topla havaya uçsaydım yahut koşumsuz bir atla dolaşsaydım, benim için daha kolay olurdu. Evde bu kadar talisiz olan çocuklarının ip canbazı olmak istiyerek neye mal olacağını hesap etmeksizin kaçacağından yaşlı insanlar endişe etmeliydirler.

İlânda güzel bir tayın benim yaşımda bir çocukla beraber resmi vardı. Dün akşam hiç uyumadım, daima bunu düşündüm.

Olmıyacak şeylerden beni sık, sık yatmağa gönderiyorlar. Ben belâya uğramamak için ayağımı tetik atıyorum, fakat kasabamız o kadar tehlikelerle dolu ki, onlardan uzaklaşamiyorum, dünyanın en fena çocuğu imişim gibi benimle alay ediyor ve eğleniyorlar. Belediye meclisi babamı benim için vergiye tabi tutmak istiyor. Köpekten bir lira alıyorlar, benim için ise onun ayda 1000 lira vermeğe mecbur olacağını söylüyorlar.. senede 12,000 lira.

Ben, alayı karşılamak için şehirden bir kilometre dışarıya gidiyorum. Halil ile birlikte gidiyoruz. Zavallı Şadan! Onun ayağı daha yürüyecek kadar eyileşmedi. Canbazhaneye gidemiyeceğine çok kederliyim. Babam dün bana kendisi için koştuğuma karşılık 50 kuruş verdi. Fakat korkuyorum; Bedianın yavuklusuna sırke gitmek istiyorsa beni de götürmesi için rica etmekliğim lâzımgeliyor.. Lâkin o, üç bardak portakallı, vanilyalı, limonlu dondurma yiyerek cebindekilerini harcadığı için parası olmasa gerek. Dün akşam çok sıcaktı ve ben hangisinin daha lezzetli olduğunu anlamak istiyordum. fakat annem ayni şeyi iki defa istemekten beni menetti.

Böylece ben, kendisini son derece sevdiğim telgraf memuruna, canbazları sevip sevmediğini sordum, lâkin bende girme ücretini vermeye para yoktu. O çok müteessir olduğunu söyledi, lâkin bana birşey vermedi.

Bedia onunla evlendiği zaman rahat edemiyecek; o titiz adam. Ben ona canbazhaneden bahsettiğim sırada Bediaya başını salladı, asil bir insan asla başını sallamaz. Mihayet babama, bahçevanımız hasta olduğundan bütün bahçeyi 50 kuruşa kazanacağımı yani tamam iki saat çalışacağımı söyledim. Babam razı oldu. Hafif bir yağmur yağdı ve mektepten geldiğim zaman kahvaltı hazırlanıncaya kadar esir gibi çalıştım. Oh, ne kadar yoruldum! ayaklarımın kırılacağını zannediyordum. Fakat Bedia, çocukların sırtından atlamak kadar bunun zor oldadığını söyledi: Bu fikir, genç kızların ne kadar az anladıklarını ispat eder.

(Devamı var)

Müsabakalar Sayfası

BİLMECE 101

Bu haftaki bilmecemiz resimlidir. Hal varakalarına aşağıdaki kuponu ilâve ederek (*İst. posta kutusu 61. AFACAN Gazetesi 101 inci bilmece memuru*) adresine 3 hafta *zarfında gönderiniz.*

Bu yandaki 13 adet resmin isimlerini bir kağıda yazarak zarfınızı yukardaki yazılı adrese gönderiniz.

Yalnız resimlerin isimleri bulunacaktır.

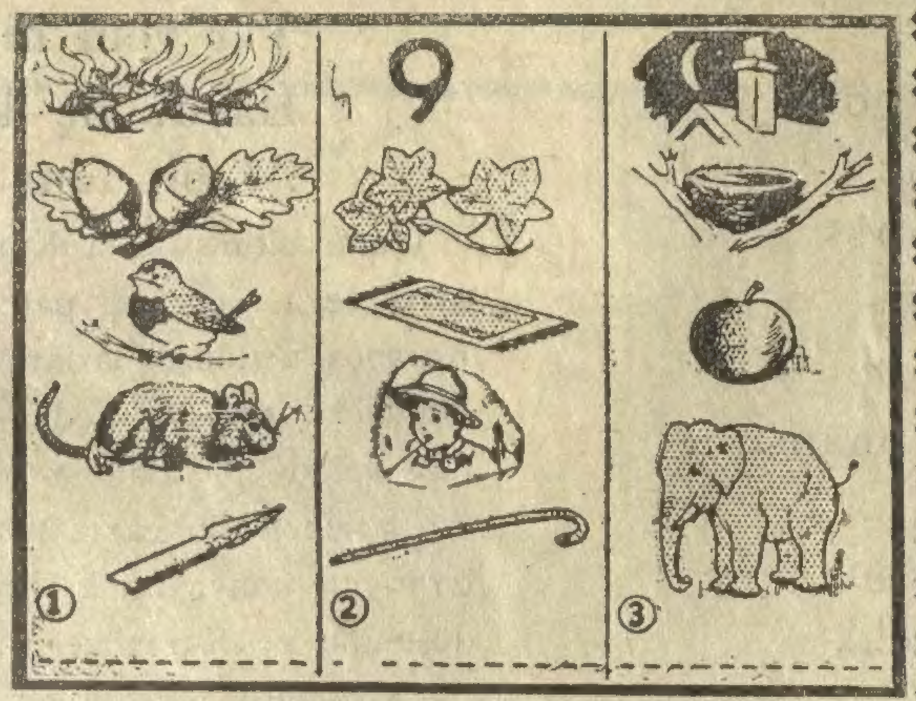

Hediyelerimiz

Birinciye: fotoğraf Makinesi
İkinciye : Mektep çantası
Üçüncüye: Makineli bir oyuncak 50 inciye kadar: Şekerleme kitap, çikolata kart verilecektir.

Kazananlar

Bilmecede Kazananlar

97 numaralı cümle teşkili bilmecemizin halli:

(Mektepler Yakında açılıyor Derslerinize Çalışınız) idi. Doğru halledenler arasından hediye kazananların isimlerini ilân ediyoruz:

Kol Saatı Kazanan

Beyoğlu 29uncu ilk mektep s. 4 no. 610 Şazi B.

Bir Sulu boya Takımı Kazanan

Üsküdar Muhtelit Orta mektep s. 2 no. 603 Bedrettin Bey.

3 Aylık abone kazananlar

Adana Zıraat Bankası karşısı Nuri Bey kızı Meral H.

DİKKAT: Birincilik, ikincilik, üçüncülük kazanan karilerimiz bize birer ufak resimlerini göndermeleri rica olunur.

Küre kalemtraş kazananlar

(Anadoluya Roman)

Kadıköy Moda cad. Hamalyan aprt. no. 3 Metin, İst. Haydarpaşa Ask. hastane asabiye doktoru Fethi B. kızı Handan, Trabzon Subaşızade Rifat B. mağazasında Ali Riza, İzmir Müdafii Hukuk mek. s. 4 Hayati, İst. Saksı sok. no. 19 Maryo, İst. Kumkapı Nışanca fırın yanında no. 49 Kirkor, Adana Memleket hastanesi operatörü mahtumu Fahir B. ve H. lar.

Birer çikolata kazananlar

(Anadoluya Kitap)

İst. Marpuççularda avukat Ahmet B. oğlu Mehmet, Samsun-Çarşamba çakmakçı Aptullah oğlu Ali, Denizli Jandarma kumandanı oğlu Aytekin, İst. Beyoğlu Tarlabaşı cad. no. 127 Agop, Bandırma Paşayolu sütçü Mehmet oğlu Emin, İst. Tepebaşı Galavi sok. no. 13 Moiz Rafael, Kandilli Kız Lisesi no. 236 Muhsine, Zonguldak limanda Mevalizade Ali B. katibi Nuri Bey oğlu Cihat, İst. Fransız Lisesi talebesinden s. 5 Nüsret, İst. Bebek no. 260 Dr. Rifat Bey evi Demir Cevdet Bey ve Hanımlar.

Hikâye kitabı kazananlar

Bursa Sıtma mücadelesi hademe Nuri Ef. oğlu Ahmet, Aksaray karakol karşısı şekerci A. Riza B. kızı Saniye, İst. Taksim Valde çeşmesi no. 137 Mikâyel, Zonguldak Köprübaşı lokantacı Süleyman vasıtasile büfeci Muzaffer, İst. 45 inci ilk mek. s. 5 Hikmet Ali, Beyoğlu Cihangir cad. Panorama apart. no. 5 Güney, Kadıköy Leylâk sok. no. 10 Aysel, İst. Büyükparmakkapı Yeniyol no. 9 Nermin, Pozanti nahiyesinde Mustafa Çavuş mahtumu Hanifi, İzmir Yıldırım Kemal Bey mektebi no. 280 Salâhattin, İst. 45 inci ilk mektep s. 1 no. 37 İzzet, İst. Vefa lisesi s. 1-E no, 280 Zeki, Zonguldak zahireci Osman B. mahtumu İbrahim, Ankara Cumhuriyet müddeiumumi muavini Fahri B. biraderi M. Kemal, İst. Şişli Samanyolu Arif paşa apart. no. 7 Osman Bey ve Hanımlar.

Hayvanat ve manzara kartı Kazananlar

İst. 24 üncü ilk mektep no. 140 İhsan, Ankara Taşhanda gazeteci Yakup vasıtasile Mehmet, İst. Şişli Terakki lisesi no. 380 Sadun Hamit, Mersin posta kutusu no. 167 Ekrem Vahit, İst. Gedikpaşa no. 30 da Neşet, İst. 18 inci ilk mektep mezunu Saim, Beyazıt 6 ıncı ilk mektep no. 203 Hamiyet, Uzunköprü Bakkal Demir Ef. kızı Nadire, Edirne yalnızoğuz caddesi no 15 Emin, İst. Senjorj Avusturya lisesi s. 5 Armand, Gemlik Umurbeyi ilk mektep s. 3 Fahrünnisa Nasuhi, Siirt Fırka satınalma komisyon reisi binbaşı Remi Bey oğlu Şinasi, Eskişehir kavaf Akdem oğlu Naci, İst. Dumlupınar Şehiryatı mek. mezunlarından Şükrü, Aksaray Camcılar cami sok, no. 8 Bedriye Bakırköy Cevizlik no. 21 Safi, Fatih Değirmen sok. kat 3 Emine, Balıkesir İnhisarlar 4 üncü şube amiri Rahmi B. oğlu Halit Bey ve Hanımlar.

SON

Bulmacada kazananlar

40 umuralı resimli bulmacamızda saklı bulunan devenin sahibini doğru halledenler arasından 30 kariimiz aşağıdaki hediyeleri kazanmışlardır:

Futbol Topu Kazanan

Denizli vilâyeti belediye memuru Hürrem Bey kızı Faika H.

Bir Şişe Kolonya Kazanan

Galatasaray Ortaköy şubesi s. 2 İshak B.

Bir Albüm Kazanan

Ankara Posta-Telgraf umum müdürlük Telgraf işleri kaleminde A. Remzi B.

DİKKAT: Birincilik ikincilik üçüncülük, kazanan karilerimiz bize birer ufak resimlerini göndermeleri rica olunur.

Şekerleme Kazananlar

(Anadoluya Kitap)

İzmit Haci Hasan mah. no. 4 Fethi Fuat, Balat Haci İsa mah. Kürkçü çeşmesi sok. 11 Sara, Bakırköy Cevizlik no. 42 Meliha, Beyoğlu 44üncü ilk mek. s. 1 no. 121 Mustafa, Ankara Emlâk ve Eytam bankası Yusuf Kenan bey kızı Türkân, İzmir Keçeciler no. 130 terzi Mustafa bey vastasile Tevfik Büyükada Pervane sok. no. 2 Hıfzı Bey ve Hanımlar.

Yazı Defteri Kazananlar

Samsun Gazi cad. no. 22 Şevket, Ortaköy Saadet sok. no. 2 Sami, Beyoğlu 44üncü ilk mek. s. 4 no. 128 Saniye, Büyükada Yılmaz Türk cad. no. 23 Celâlettin, Mersin askeriye furununda tezgâhtar Sidavi, Beşiktaş Köyiçi Altıntaş sok. no. 36. Medıha, Devrek tahsildar Nazif bey oğlu Niyazi, Zonguldak Mitatpaşa mek. s. 3 no, 270 Muazzez, Aksaray Sülüklü cad. no. 17 Vusalettin Kemal, İst. Cerrahpaşa küçük mühendis sok. no. 29 Zişan Bey ve Hanımlar,

Bisküit Paketi Kazananlar

(Anadoluya Blok)

Tarsus posta müvezzii Hüseyin ef. oğlu Veli, İst. Bebek no. 26 Neclâ Tevfik, Fatih Gelenbevi orta mektebi S. 2-A no. 238 Raşit, Aydın baytar müdürü Cemil B. kızı Maide, Antalya polis memurlarından Ragıp ef. kerimesi Necibe, İst. Kasımpaşa 11inci ilk mek. s. 4 Davut, Fatih Kıztaşı Kubbeli apart 2inci kat Ayten, Bursa Yeşil mah. Anbar sok. no. 7 Ahmet, İst. 54üncü ilk mek. s. 5 no. 580 Zekeriya, Ankara Zafer sok. Cihan kebapçisi Riza, Tekirdağ 190 alay kumandan muavini Nusret B. kızı Nuran H. ve B. ler.

SON

Hediye Kazananlar

İstan. 59 uncu İlk mektepten Jale H. Afacan bulmacasından bir büyük resimli albüm kazanmıştır.

İst. Tophane Boğazkesen Güğüm sok. no. 8 Muazzez H. Afacan bulmacasından bir Şişe Kolonya kazanmıştır.

DİKKAT

Bilmece ve Bulmacadan kazandığınız hediyeleri her perşembe günleri saat 13 den 17 ye kadar matbaamıza uğrayarak alabilirsiniz. Anadolu hediyeleri de üç hafta zarfında adreslerine gönderilir.

BULMACA: 43

Bu haftaki bulmacamız resimlidir Hal varakalarına aşağıdaki kopunu ilâve ederek *İst. posta kutusu 617 Afacan gazetesi 43 üncü bulmaca memuru* adresine 3 hafta zarfında gönderiniz.

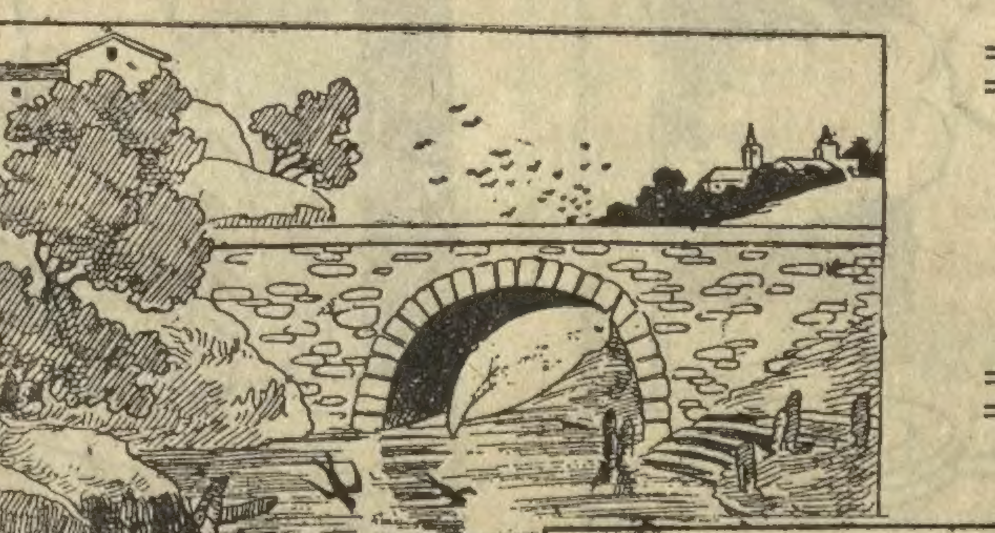

Soldaki resimde bir serçe kuşu saklıdır. Kuşu bulursanız renkli kalemle işaret ediniz.

Sağdaki resimde de bir hırsız köpekten korkarak bir yere saklanmış.

Bunları doğru halledenler arasından 40 kişiye hediyeler verececeğiz.

| "Afacan„ Bilmece kuponu : 101 |

| "Afacan„ Bulmaca kuponu : 43 |

Adres İstanbul: Posta kutusu 617
İdarehane İstanbul Ankara caddesinde
Ülkü matbaası no. 40

KARAGÖZ OYUNU

ABONE ŞATRLARI
Bir sene için 150 kuruş
Altı aylığı 75 „
Dört, 50 „

Karagöz ve Hacıvat 101 inci sayı müzakeresi

(Afacanın on binden fazla okuyucusu büyük bir meydana toplanmış, gazetenin 101 inci sayısını bulacaklardır. Bizim kurnaz Afacan. baş dostu Şişko Topaç, Keloğlan, sonra karikatürlerini gördüğünüz yaramaz, velhasıl tam kumpanya hazır olmuştu. Fakat bir eksiklik vardı: Karagöz ve Hacıvat nerede?. Nihayet, bu otomobil devrinde, garip bir araba göründü: Karagözle Hacıvat bir sırık arabasına dört manda koşmuşlar, etrafını dallarla süslemişler, şarkı söyliyerek geliyorlardı. Bu arabanın içinde Holivuttan gelen Şarlo ile, Nasrettin hoca ve Lui de vardı..

Gazetenin 101 inci sayısı şerefine herkes bir marifet gösterdi:)

Afacan

Marifet gösterelim,
Bugün bir bayram olmuş:
İşte böyle vururum
Ben bir taşla iki kuş!.

Şişko

En kalın demirleri
Bir tutuşta eğerim!...
Sonra: bir oturuşta
Bütün kuzuyu yerim!..

Keloğlan

Ey çocuklar!.. elimde
Bir sihirli merhem var:
Kel başıma sürünce
İpek gibi saç çıkar!..

Şarlo

Tanır benim kim görse
Kaşlarımı, gözümü:
Bastonumu sallayıp
Oynatırım yüzümü!

Nasrettin Hoca

Bugün oturup kalmam
Elbet kaba döşekle!..
Benim marifetim bu:
Ters binerim eşeğe!...

Hacivat

Benim güzel sesimin
Yoktur bülbülden farkı
Ey çocuklar!... söyleyeyim
Bende size bir şarkı!..

(Hacivat elini şakağına dayadı ve şu şarkıyı söyledi:)

Koş.. sıkıldığın zaman
Al bir tane Afacan
Vakit kaybetme aman:
Dayanır mı buna can:
Al bir tane Afacan

Çok merakta isen eğer
Müjde vermeğe değer
Var yeni hikâyeler!..
Haydi: üç kuruşu da ver:
Al bir tane Afacan!...

(Şarkı bitmiş, sıra Karagöze gelmişti. Ondan bir marş veya bir güzel parça söylemesini rica ettiler. Karagöz nedense nazlanıyordu. Öyle ise göbek at!.. "dediler" olmaz.. "dedi, "monoloğ söyle!..„ dediler, razı olmadı. "Taklit yap!.. "dediler, kabul etmedi. Artık Hacivatın canı sıkılmıştı. İçinden: şu herife bir oyun oynıyayım ki duyan, gören beğensin!.. diye, düşündü, ve Karagöze yaklaştı:)

—Karagöz ne söylesen,kabul etmiyorsun yaptığın Doğru değil!. gel, şurada bir radyo makinesi var. Oraya git bir nutuk söyle, herkes konferansını dinlesin!...

(Karagöz buna razı oldu. Hacivatla beraber bir odanın kapısına geldiler. Hacivat tarif etti:)

— Şrmdi içeriye gir. Orada bir ip göreceksin. O ipi var kuvvelinle çek ve söylemeğe başla!..)

(Aptal Karagöz odaya girdi ve Hacivat kapıyı hemen dışarıdan kilitledi. Karagöz tavandaki ipi çekince oluktan boşanan yağmur gibi, sular dökülmeğe başladı. Meğerse orada bir duş varmış. Karagöz iliklerine kadar ıslanıp bağıra bağıra dışarıya fırladı. Herkes onun haline gülüp hoşca vakit geçirdiler. Gelecek haftayı sabırsızlıkla bekleyin!...)

Oyuncubaşı

Pire Nurinin Yaramazlıkları — 41 —

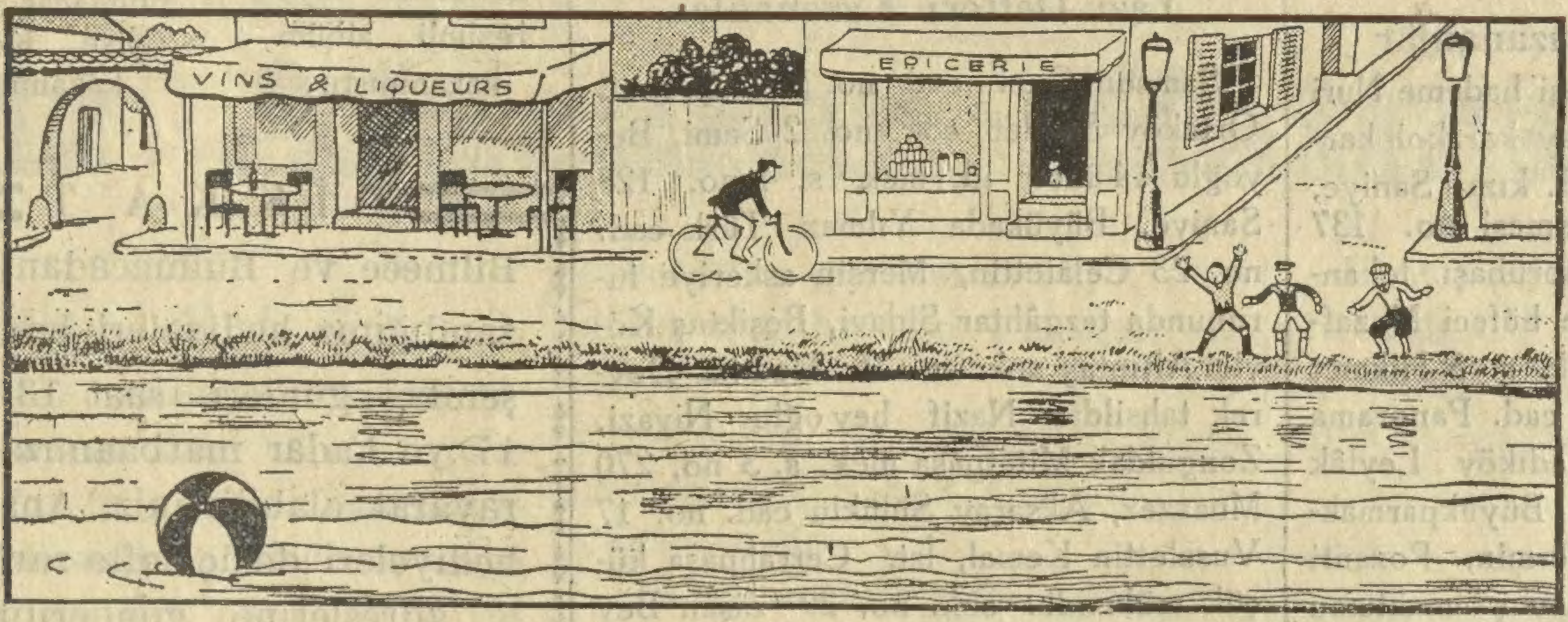

1 — Pire Nuri dükkâna doğru şimşek gibi koşa dursun. Diğer üç arkadaşı dere boyuna geldikleri zaman birde ne görsünler: Top derenin akışına kapılmış, durmadan aşağıya doğru gidiyordu. Artık onu kurtarmanın imkânı yoktu. Çünkü derede bir kayıkçı da görünmüyordu.

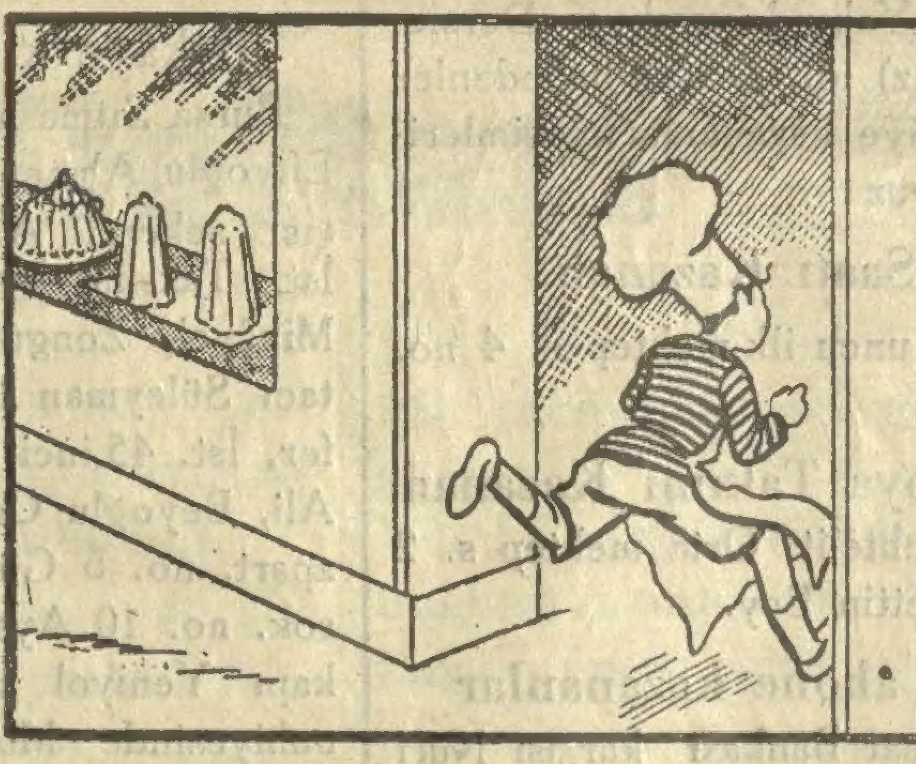

2 — Bu esnada Pire Nuri dükkândan içeri şimşek gibi daldı. Acaba oyuna başladığı zaman fırına attığı piliç ne hale gelmiş diye yüreği tıp tıp atıyordu.

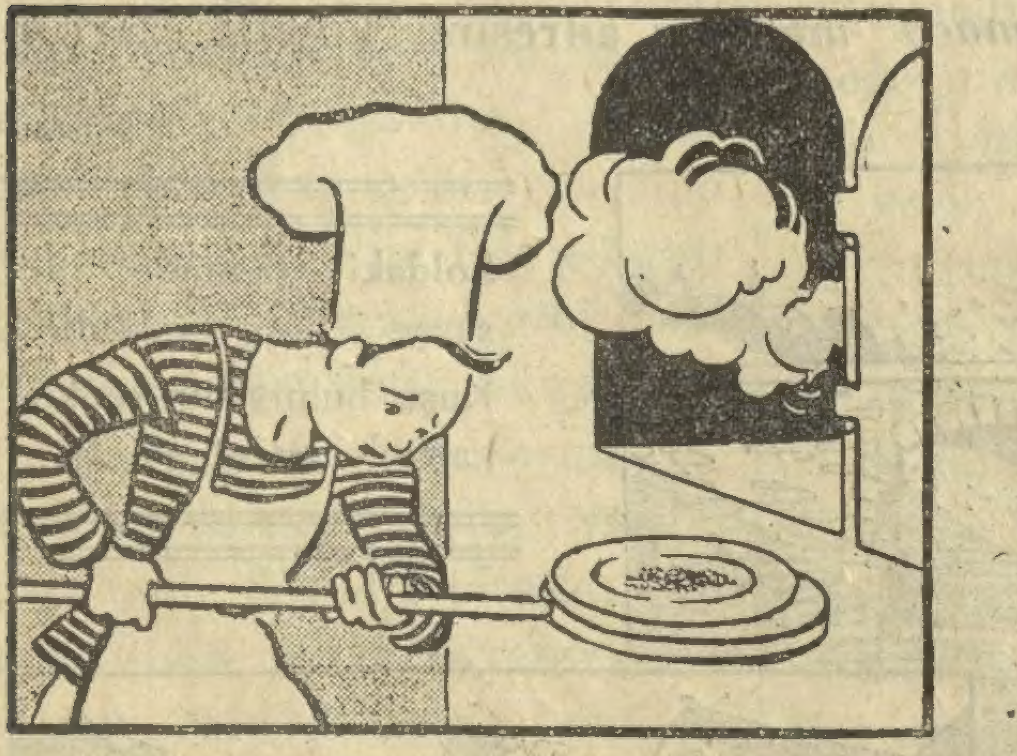

3 — Hemen fırının kapağını açtı. Kürekle piliç tabağını çekti. Ah, ne yazık, ne yazık! Minimini piliç yanmış, kül olmuş, incecik kemikleri kömür haline gelmişti. Bir top oynamak başına neler getirmişti.

4 — Pire Nuri şimdi ne yapacağını düşünüyordu. Piliçi getiren hanıma ne söyliyecekti? Ustası bunu duyarsa yiyeceği dayağın haddi hesabı yoktu. Ne yapmalıydı yarabbim?,.

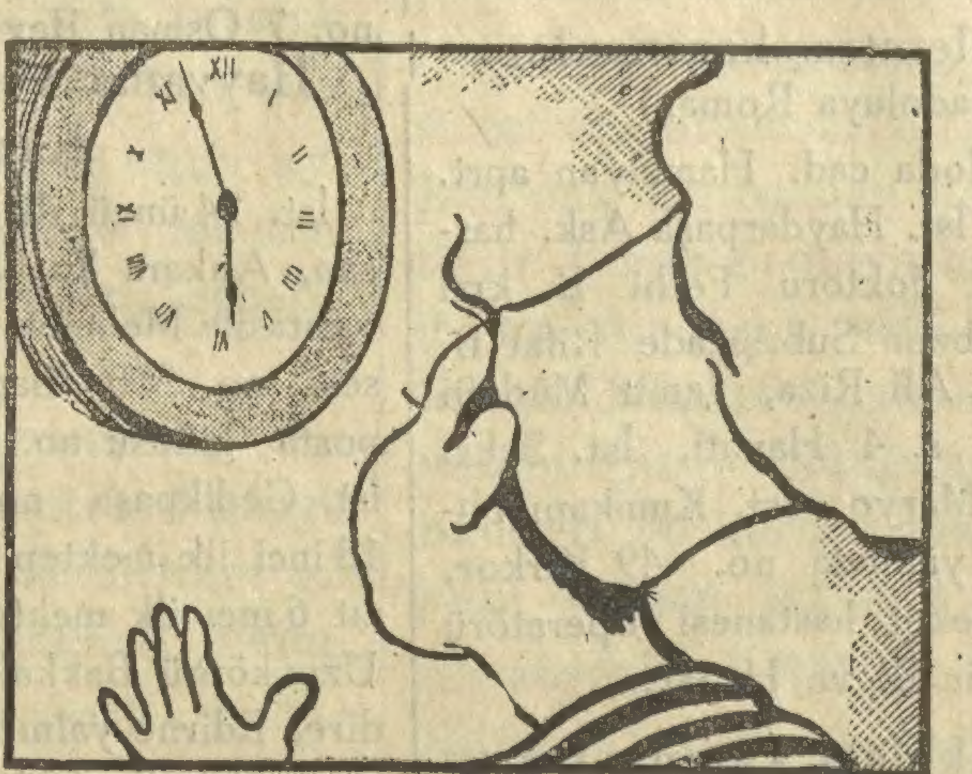

5 — Müşteri hanım dükkâna tam saat altıda geleceğini söylemişti. Şimdi ise saat altıya dört dakika vardı. Bu dört dakika içinde acaba kızartılmış bir piliç bulamaz mıydı?. Bulabilirdi?. Pire Nurinin bunu nasıl yapacağını gelecek haftaya öğreneceksiniz. *Devamı var*

is. Ülkü matbaası Cağaloğu yokuşu No. 40 Sahibi ve umum neşriyat: müdürü M. Faruk